

Kniha Daniel — sto šedesát čtyři

Prorocký význam Daniela 11: odhalení historických a budoucích důsledků

Jeff Pippenger

2024-03-28

V šestnáctém verši jedenácté kapitoly Daniela je vylíčeno dobytí Judy a Jeruzaléma Pompeiovým vojskem roku 63 př. Kr. Představuje brzy přicházející nedělní zákon ve Spojených státech jako naplnění čtyřicátého prvního verše téže kapitoly. Dějiny spojené s tímto veršem ukazují na občanskou válku probíhající v době dobytí města, a tak označují opakování americké občanské války, které nyní probíhá ve Spojených státech. Ať již byly výstřely vypáleny, či nikoli, dvě třídy nyní zápasí o ovládnutí Spojených států. Když Pompeius dobyl Jeruzalém, naznačilo to, že Jeruzalém zůstane pod římskou nadvládou až do svého zničení roku 70 po Kr. Tím se stal předobrazem brzy přicházejícího nedělního zákona, který vyznačuje konec šestého království biblického proroctví.

Pompeius je první ze čtyř římských mocností, které jsou v tomto oddílu ztotožněny. Marcus Antonius, jenž byl Římanem, je rovněž ztotožněn, avšak ze čtyř mocností, které jsou představeny jako římské vůdcové, Antonius představuje římské vedení, jež se vzbouřilo a uzavřelo spojenectví s Egyptem proti Římu. Pompeius, Julius Caesar, Augustus Caesar a Tiberius Caesar jsou čtyři Římané, kteří jsou prorocky užiti k tomu, aby představovali čtyři generace republikánského rohu šelmy země.

Pompeius, představující vzpouru americké občanské války v generaci roku 1863, rovněž znázorňuje poslední generaci a současnou „občanskou válku“, která je nyní v běhu. Julius Caesar představuje druhou generaci, kdy byly Spojené státy pevně ustaveny jako přední národ mezi národy, avšak byly zavražděny v roce 1913, kdy byla svrchovanost finančního systému předána globalistickému bankovnímu systému a započalo dílo směřující k jedné světové vládě. Caesar Augustus představuje léta slávy prvních dvou světových válek, kdy se Spojené státy navzdory krveprolití staly předmětem závisi světa. Poté v poslední generaci Tiberius Caesar, známý svou opilostí a ukřižováním Krista, představuje období, které v podstatě začalo zvolením Johna F. Kennedyho, prvního katolického prezidenta, čímž je určena generace, která se skloní před Římem.

Tyto prorocké otázky spojené s Pompeiem jsou důležité, avšak v současnosti se soustředíme na prorocké dějiny, které Pompeiovi a šestnáctému verši předcházejí; na dějiny, jež začínají v prvních dvou verších kapitoly tím, že označují rok 1989 jako čas konce, a poté poukazují na bohatého šestého prezidenta po Reaganovi, který pobuřuje globalisty, jak toho Trump zcela jistě dosáhl.

Trumpa předobrazuje čtvrtý vládce po Kýrovi, jménem Xerxés, bohatý perský král, který je v příběhu Ester také znám jako Achašveroš. V těchto verších je dalším králem po Xerxovi ve třetím verši Alexandr Veliký. Historicky bylo mezi Xerxem a Alexandrem Velikým osm vládců. Od Trumpa až k jednosvětové vládě, kterou představuje Alexandr Veliký, je znázorněno deset králů; Trump je prvním a Alexandr posledním.

Prorocké linie ukazují, že na konci světa budou všichni králové země smilnit s papežstvím a tito králové jsou představeni jako „deset králů“. Achab, který byl hlavou desetinásobného království a který byl ženat s Jezabel, představuje skutečnost, že ačkoli všech deset králů smilní s papežstvím, existuje jeden hlavní král, který tak učiní jako první. Poprvé, kdy byl papežství svěcen trůn země, byl tímto hlavním králem Chlodvík, král Franků (Francie), roku 496 po Kr. To je v souladu s tím, že papežství udělilo Francii titul prvorozeného syna katolické církve a nejstarší dcery katolické církve.

Prorocké dílo vykonané Francií tím, že dosadila Řím na trůn civilizovaného světa, předobrazuje prorocké dílo Spojených států. Nedělní zákon biblického proroctví začíná ve Spojených státech a potom tento příklad následuje každý národ na zemi. Jedna prorocká linie za druhou ukazuje, že předním králem z deseti králů, tím prvním a nejvýznamnějším, který se v posledních dnech dopouští smilstva s člověkem hříchu, jsou Spojené státy. Ačkoli mezi Xerxem, prvním bohatým králem, a Alexandrem Velikým, posledním králem, nejsou ve verších dva a tři zastoupení žádní králové, dějiny určují deset králů. Číslo deset představuje zkoušku a také představuje konfederaci.

Zkouškou, jíž je svět postaven tváří v tvář, je zřízení celosvětového systému, znázorněného jako obraz šelmy. Tato zkouška začíná ve Spojených státech při brzy přicházejícím nedělním zákonu a končí tehdy, když každý národ na celé zeměkouli následuje tento příklad. Ježíš vždy ilustruje konec nějaké věci jejím počátkem, takže ačkoli mezi bohatým králem a Alexandrem ve druhém a třetím verši nejsou uvedeni žádní králové, dějiny odhalují proces zkoušky, který začíná nejbohatším prezidentem, jenž byl bohatý díky svému podnikatelskému úsilí, nikoli proto, že by vytvářel bohatství účastí ve zkorumpovaném politickém systému.

Jméno Amerika je odvozeno z latinské podoby jména „Amerigo“, které pochází od italského mořeplavce Ameriga Vespucciho, jenž byl objevitelem a navigátorem a podnikl několik plaveb do Nového světa na sklonku 15. a na počátku 16. století. Celkově byly Vespucciho výpravy umožněny díky finanční podpoře, kapitálovým investicím sponzorů a mecenášů, kteří ve zkoumání Nového světa spatřovali možné příležitosti k zisku, expanzi a prestiži. Jméno „Amerika“ je symbolem úsilí o vytváření zisku.

Ježíš vždy znázorňuje konec určité věci jejím počátkem; a počátek deseti králů, kteří představují most od království Médo-Persie se dvěma rohy k jednotné světové vládě představované Alexandrem Velikým, začíná bohatým králem, jenž je prezidentem království předobrazovaného Francií a Achabem, a který se také stane hlavou představovanou Alexandrem Velikým, až bude celý svět postaven tváří v tvář ekonomice spojené s mocí Spojených států, jež donutí celý svět sklonit se před katolickou církví, budou-li chtít moci kupovat a prodávat.

Sedmým královstvím v sedmnácté kapitole Zjevení je deset králů a jedním z prorockých znaků těchto deseti králů je, že trvají jen „krátký čas“, než se dohodnou, že odevzdají své sedmé království nevěstce babylónské, která sama drží pohromadě pouze „jednu hodinu“. Prorockým důvodem, proč s touto dohodou souhlasí, je to, že jsou opilí vínem Babylóna. Historicky Alexandr Veliký vládl jen krátký čas, neboť jeho život skončil stejně rychle, jako bylo jeho království ustanoveno, protože se upil k smrti, a tak symbolizuje krátký čas a opilost deseti králů Organizace

spojených národů. Jakmile Alexandr Veliký povstal, byl zlomen a jeho království bylo vydáno čtyřem větrům, čímž je označen následný zápas o znovuoobnovení jeho dřívějšího království.

Také já jsem v prvním roce Dareia Médského stál, abych ho podpíral a posiloval. A nyní ti oznámím pravdu. Hle, ještě povstanou tři králové v Persii; a čtvrtý bude mnohem bohatší než oni všichni; a svou mocí skrze své bohatství pobouří všechny proti království řeckému. I povstane mocný král, který bude vládnout s velikou mocí a bude činit podle své vůle. A když povstane, jeho království bude rozdrčeno a bude rozděleno ke čtyřem větrům nebeským; avšak ne jeho potomstvu ani podle jeho panství, jímž vládl; neboť jeho království bude vyvráceno a případně jiným mimo tyto. Daniel 11,1–4.

Alexandrovo království se rozpadlo stejně rychle, jako se sjednotilo, neboť představuje poslední dny, v nichž je proroctví označeno za něco, co se děje rychle.

„Nástroje zla spojují své síly a sjednocují se. Posilují se pro poslední velikou krizi. V našem světě mají brzy nastat velké změny a závěrečné události budou rychlé.“ Testimonies, svazek 9, 11.

Třetí běda islámu je založeno na prorockých charakteristikách prvního a druhého běda. V prvním běda bylo období, které začalo příchodem Mohameda a pokračovalo až do následujícího období, jež je označeno jako „pět měsíců“ neboli sto padesát let, během něhož měl islám „trápit“ vojska Říma. Konec časového proroctví o sto padesáti letech zároveň označuje začátek proroctví o třech stech devadesáti jedním roce a patnácti dnech, v němž měl islám druhého běda poté „zabít“ vojska Říma.

11. září 2001 označilo příchod období představovaného Mohamedem prvního běda, které zahrnuje 7. říjen 2023 jako označení počátku období, kdy islám měl „ubližovat“ „vojskům Říma“ ve starověké doslovné „Slavné zemi“, jež je zástupným obrazem Spojených států; a od 7. října 2023 se počet útoků islámu proti vojsku Říma při psaní tohoto článku dne 17. února 2024 blíží ke dvěma stům.

Při brzy nastávajícím nedělním zákonu jsou Spojené státy „zabity“ jako šesté království biblického proroctví, což je paralelou ke třem stům devadesáti jednomu letům a patnácti dnům islámských útoků, které zahubily někdejší vojska Říma, zatímco se stupňuje válečné tažení jejich třetího velkého džihádu. Když Michael povstane, doba milosti pro lidstvo se uzavírá a čtyři větry jsou během sedmi posledních ran plně uvolněny.

„Viděla jsem, že hněv národů, Boží hněv a čas soudit mrtvé byly oddělené a navzájem odlišné, přičemž jedno následovalo po druhém; rovněž že Michael ještě nepovstal a že čas soužení, jakého nikdy nebylo, dosud nezačal. Národy se nyní rozhněvávají, avšak až náš Velekněz dokončí své dílo ve svatyni, povstane, oděje se rouchem pomsty, a tehdy bude vylito sedm posledních ran.“

„Viděla jsem, že čtyři andělé budou zadržovat čtyři větry, dokud nebude Ježíšovo dílo ve svatyni dokončeno, a potom přijdou sedm posledních ran.“ Early Writings, 36.

„Čtyři větry“ jsou sestrou Whiteovou znázorněny jako „rozhněvaný kůň, usilující vytrhnout se a přinést na své cestě smrt a zkázu“, a jsou plně uvolněny, když se uzavírá doba milosti. Ve druhém bědu byly vyličený jako „čtyři andělé“, nikoli jako čtyři větry.

Rkouce šestému andělu, který měl polnici: Rozvaž čtyři anděly, kteří jsou svázáni při veliké řece Eufratu. A ti čtyři andělé byli rozvázáni, připravení na hodinu a den a měsíc a rok, aby pobili třetinu lidí. Zjevení 9,14.15.

„Čtyři větry“ neboli „čtyři andělé“ jsou obojími symboly islámu, jak je určeno kontextem, v němž je tento symbol použit. Když povstal Alexandr Veliký, jeho království, které představuje sedmé království, totiž jednu třetinu trojího království draka, šelmy a falešného proroka, „když povstane, jeho království bude zlomeno a bude rozděleno ke čtyřem nebeským větrům.“ Když se uzavře doba lidské zkušební lhůty, čtyři větry neboli čtyři andělé budou uvolněni a rozbijí jeho království, neboť jeho království „bude zlomeno“. Těch deset králů a jejich společníci, globalističtí kupci, se pak postaví opodál a budou naříkat a kvílet.

Neboť, hle, králové se shromáždili, společně táhli dále. Spatřili to a užasli; byli zděšeni a v chvatu uprchli. Tam se jich zmocnila hrůza a bolest jako ženy rodící. Ty drtíš lodi taršíšské východním větrem. Žalmy 48,4–7.

Hospodářská struktura deseti králů je rozbita „východním větrem“ islámu.

Tvoji veslaři tě zavedli do velikých vod; východní vítr tě rozbil uprostřed moří. Tvé bohatství a tvé trhy, tvé zboží, tvoji lodníci a tvoji kormidelníci, tvoji tesaři i obchodníci s tvým zbožím, i všichni tvoji bojovníci, kteří jsou v tobě, i celé tvé shromáždění, které je uprostřed tebe, padnou doprostřed moří v den tvého pádu. Ezechiel 27,26.27.

„Východní vítr“ islámu rozlamuje království deseti králů „v den jejich zkázy“, jak je to znázorněno tím, že království Alexandra Velikého bylo „rozlomeno“ a dáno čtyřem větrům. Velká část dějin, které se odehrály v jedenácté kapitole Danielovy knihy, se bude opakovat, až kapitola jedenáct dospěje ke svému konečnému naplnění. Určit, kde tyto dějiny správně rozdělit, je prorockým úkolem těch, kdo jsou povoláni být studenty proroctví. Posledních šest veršů Daniela jedenáct končí při uzavření doby milosti pro lidstvo, když Michael povstane. Když je království Alexandra Velikého rozděleno ke čtyřem větrům, představuje to uzavření doby milosti a ukazuje, že následující prorocké dějiny od pátého verše dále mají být chápány jako nová prorocká linie.

Pátý až šestnáctý verš vymezují dějiny od roku 538 až po brzy přicházející nedělní zákon. Verše pět až devět představují dějiny tisíce dvou set šedesáti let papežské vlády, které začaly v roce 538 a skončily v čase konce roku 1798. Desátý verš označuje dějiny, jež jsou předobrazem čtyřicátého verše, kdy papežství smetlo Sovětský svaz v čase konce roku 1989. Verše jedenáct a dvanáct označují současnou zástupnou válku na Ukrajině, kterou Putin a Rusko vyhrájí, avšak důsledky Putinova vítězství budou odpovídat „bitvě u Ninive“ a „pádu Chosroa“, jenž byl „klíčem, který otevřel bezednou propast“ a uvolnil islám v dějinách prvního běda.

Po krátkodobém triumfu Putina Spojené státy ve verších třináct až patnáct zvítězí v zástupné válce; to jest závěr zástupné války, která probíhala od druhé světové války. Tento oddíl určuje tři bitvy:

první bitva byla završena roku 1989 jako naplnění veršů deset a čtyřicet; druhá, totiž nynější válka na Ukrajině, představuje verše jedenáct a dvanáct; a třetí zástupná válka, představující konečné vítězství Spojených států, je zobrazena ve verších třináct až patnáct.

Je třeba rozpoznat, že u těchto čtyř období, znázorněných od pátého do patnáctého verše, nastávají poslední dvě období, která představují současnou válku na Ukrajině a poté odvetu Spojených států, v době zapečetování. Šestnáctý verš označuje brzy přicházející nedělní zákon ve Spojených státech. Verše pět až deset představují dějiny od roku 538 až jak k době konce v roce 1798, tak poté dále k době konce v roce 1989. Dvě bitvy závěrečné zástupné války, znázorněné ve verších jedenáct až patnáct, se tedy naplňují v období, které ve dvanácté kapitole Ezechiele označuje, že se naplňuje účinek každého vidění.

Tato vidění byla Ezechieli představena jako „kola uprostřed kol“, což sestra Whiteová označuje za „složitou souhru lidských událostí“. Dějiny války na Ukrajině, Putinovo vítězství a poté jeho pád, následované vítězstvím Spojených států, představují jedno z nejsložitějších zjevení principu „řádek za řádkem“ v Božím slově.

Sestra Whiteová při výkladu Ezechielových „kol uprostřed kol“ říká, že když Ezechiel tato kola poprvé spatřil, jevil se to jako zmatek; Ezechiel však nakonec rozpoznal v těch kolech, která jsou „složitým vzájemným působením lidských událostí“, dokonalý řád. Aby bylo možné správně rozlišit dějiny představené ve verších jedenáct až patnáct, je nutno porozumět vztahu mezi katolickou církví a nacistickým Německem, neboť nacističtí vůdci na Ukrajině jsou zástupnými činiteli tohoto vztahu.

Je také nutné porozumět úloze zjevení takzvané panny Marie ve Fatimě v Portugalsku roku 1918, včetně tří tajemství, která takzvaná panna Maria zanechala třem dětem z tohoto příběhu. Východisko těchto tří poselství, která popisují zápas mezi katolickou církví a ateistickým Ruskem a druhou světovou válku, je součástí fatimského poselství, jež se zobrazuje ve válce na Ukrajině.

Francouzská revoluce a její prorocký vztah ke katolické církvi, a v konečném důsledku k Napoleonu Bonapartovi, který představuje Putina, je rovněž jedním z „kol“, jež jsou znázorněna ve válce na Ukrajině. Prorocký vztah Francouzské revoluce ke Spojeným státům je v tomto dějinném obraze rovněž znázorněn, neboť právě jako je Putin představován Napoleonem v době, kdy Francie upadala, bývalý herec Ronald Reagan jako hlava armád katolicismu v bitvě roku 1989 předobrazuje bývalého herce Zelenského v době, kdy Ukrajina upadá. V kolech, která se v těchto verších protínají a spojují, bude poslední kapka pro demokratické politiky ve Spojených státech, kteří podporovali a podporují Zelenského, odhalena Putinem, až zvítězí.

V tomto studiu budeme pokračovat v příštím článku.

„Na březích řeky Kebar spatřil Ezechiel vichřici, jako by přicházela od severu, ,veliký oblak a plápolající oheň, a kolem něho byla záře, a z jeho středu cosi jako barva jantaru.‘ Několik kol, pronikajících jedno druhé, bylo uváděno do pohybu čtyřmi živými bytostmi. Vysoko nad tím vším ,byla podoba trůnu, na pohled jako kámen safírový; a na podobě trůnu byla podoba, která vypadala jako člověk nahoře na něm.‘ ,A v cherubech se pod jejich křídly ukazoval tvar lidské

ruky.‘ Ezechiel 1,4.26; 10,8. Uspořádání kol bylo tak složité, že se na první pohled zdála být ve zmatku; pohybovala se však v dokonalém souladu. Nebeské bytosti, nesené a vedené rukou pod křídly cherubů, uváděly tato kola v pohyb; nad nimi, na safírovém trůnu, byl Věčný, a okolo trůnu duha, symbol božského milosrdenství.“

„Jako spleť soukolí byla vedena rukou pod křídly cherubů, tak i složitý běh lidských událostí podléhá božskému řízení. Uprostřed sváru a zmatku národů Ten, jenž sedí nad cherubíny, stále řídí záležitosti země.

„Dějiny národů, které jeden po druhém zaujímaly svůj jim vyměřený čas a místo a nevědomky vydávaly svědectví o pravdě, jejímuž významu samy nerozuměly, k nám promlouvají. Každému národu i každému jednotlivci dneška Bůh určil místo ve svém velkém plánu. Dnes jsou lidé i národy poměřováni olovnicí v ruce Toho, který se nemýlí. Všichni se svou vlastní volbou rozhodují o svém údělu a Bůh vše řídí tak, aby byly naplněny jeho záměry.“

„Dějiny, které velké JSEM ve svém Slově vyznačilo, spojujíc článek za článkem v prorockém řetězu od věčnosti v minulosti až k věčnosti v budoucnosti, nám říkají, kde se dnes nacházíme v běhu věků a co lze očekávat v čase, který přijde. Vše, o čem proroctví předpovědělo, že se stane až do přítomné doby, bylo zaznamenáno na stránkách dějin, a můžeme si být jisti, že vše, co má ještě přijít, bude naplněno ve svém pořádku.“ Výchova, 178.